

Марець

Володимир Підпалий

Немарно марцем мариться уже,
а надто пополудні, як година:
ручай з-під снігу висковзне вужем,
без вожая до рівчака поплине, –

і забринить повітря лугове,
і пісня заспівається по-наськи,
між хмар легеньких сонце попливе,
мов каченя жовтеньке поміж ряски...